

Sygnatura akt XV GC 1241/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 25 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XV Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Łukasz Kurnicki

Protokolant: Paweł Pietraszek

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2014 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W.

przeciwko Zakład (...) " Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

o zapłatę 7 287,75 zł

I. zasądza od strony pozwanej Zakład (...) " Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz strony powodowej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. **kwotę 7287,75 zł (siedem tysięcy dwieście osiemdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt pięć groszy)** wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 861,00 zł od dnia 26 listopada 2012 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 461,25 zł od dnia 29 listopada 2012 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 922,50 zł od dnia 8 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 922,50 zł od dnia 13 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 461,25 zł od dnia 15 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 1383,75 zł od dnia 16 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 1383,75 zł od dnia 27 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 430,50 zł od dnia 30 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 461,25 zł od dnia 31 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1467 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Przewodniczący

Sygn. akt XV GC upr 1241/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 czerwca 2013 r. strona powodowa (...) S.A. z siedzibą we W. wniosła o zasądzenie od Zakładu (...) spółki z o.o. z siedzibą w C. kwoty 7,287,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot częściowych dochodzonych pozwem i kosztami procesu. W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że na mocy zawartej umowy sprzedaży

strona pozwana od dnia 26 października 2012 r. do dnia 30 listopada 2012 r. zakupiła towary handlowe w postaci drewnianych palet, za które pomimo wydania jej przedmiotu umów oraz wystawienia faktur VAT, nie zapłaciła.

W dniu 19 lipca 2013 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądzono kwotę dochodzoną pozwem i kwotę 1.280,00 zł kosztów procesu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazała, że stron nie łączyła umowa sprzedaży palet, a w rzeczywistości pozwana zamawiała u strony powodowej drogowe prefabrykaty, które były dostarczane na drewnianych paletach. Wskazała przy tym, że przedmiotowe palety podlegały zwrotowi, jednak strona powodowa odmówiła ich przyjęcia.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanego, strona powodowa podtrzymała dotychczasowe dowody i wnioski.

Sąd ustalił co następuje:

Zgodnie z ogólnymi warunkami sprzedaży stosowanymi przez (...) S.A. z siedzibą we W. produkty wibroprasowane sprzedawane były na drewnianych paletach transportowych, owinięte folią i w razie potrzeby dodatkowo związane taśmą PET lub z tworzywa sztucznego (rozdział I ust 4 ogólnych warunków sprzedaży).

Za każdą pobraną paletę producent obowiązany był „przyjąć jej zwrot”, odbiorca był zaś obciążany fakturą VAT z uwzględnieniem ceny obowiązującej w dniu wydania za 1 sztukę i pobranej ilości palet (rozdział III ust. 17 ogólnych warunków sprzedaży). Palety transportowe, w stanie nieuszkodzonym i nieużytych miały być zwracane w terminie 90 dni od dnia ich wydania odbiorcy. Po upływie tego okresu palety mogły nie zostać przyjęte (rozdział III ust. 18 ogólnych warunków sprzedaży).

(dowód: - ogólne warunki sprzedaży, k. 77 – 83)

Zakład (...) spółka z o.o. z siedzibą w C. składając zamówienia u strony powodowej oświadczał, że zapoznał się z ogólnymi warunkami sprzedaży obowiązującymi w (...) S.A. z siedzibą we W..

(dowód: - zamówienie kierowane do strony powodowej, k. 63)

(...) S.A. z siedzibą we W. mogli być obciążani za palety drewniane z chwilą dokonania zakupów i wtedy przy zwrocie palet byli uprawnieni do wystawienia faktur na stronę powodową. Byli też klienci, którzy otrzymywali palety drewniane bez wystawienia faktury, ale w ich przypadku wobec braku zwrotu palet drewnianych w terminie 90 dni faktury za palety były wystawiane automatycznie. Zakład (...) spółka z o.o. z siedzibą w C. otrzymywał palety drewniane bez wcześniejszego wystawiania faktur.

(dowód: - zeznania świadka P. F., czas: 00:04:47 – 00:07:31)

Zakład (...) spółka z o.o. z siedzibą w C. nie zwróciła (...) S.A. z siedzibą we W. palet drewnianych w terminie 90 dni od dnia ich wydania.

(dowód: - zeznania świadka P. F., czas: 00:07:49 – 00:09:30)

W okresie od dnia 26 października 2012 roku do dnia 30 listopada 2012 roku (...) S.A. z siedzibą we W. wystawiła Zakładowi (...) spółce z o.o. z siedzibą w C. faktury VAT z tytułu umowy sprzedaży palet drewnianych o następujących numerach:

- (...) z dnia 26 października 2012 roku na kwotę 861 zł z terminem płatności w dniu 25 listopada 2012 roku;
- (...) z dnia 29 października 2012 roku na kwotę 461,25 zł z terminem płatności w dniu 28 listopada 2012 roku;
- (...) z dnia 7 listopada 2012 roku na kwotę 922,50 zł z terminem płatności w dniu 7 grudnia 2012 roku;

- (...) z dnia 12 listopada 2012 roku na kwotę 922,50 zł z terminem płatności w dniu 12 grudnia 2012 roku;
- (...) z dnia 14 listopada 2012 roku na kwotę 461,25 zł z terminem płatności w dniu 14 grudnia 2012 roku;
- (...) z dnia 15 listopada 2012 roku na kwotę 1.383,75 zł z terminem płatności w dniu 15 grudnia 2012 roku;
- (...) z dnia 26 listopada 2012 roku na kwotę 1.383,75 zł z terminem płatności w dniu 26 grudnia 2012 roku;
- (...) z dnia 29 listopada 2012 roku na kwotę 430,50 zł z terminem płatności w dniu 29 grudnia 2012 roku;
- (...) z dnia 30 listopada 2012 roku na kwotę 461,25 zł z terminem płatności w dniu 30 grudnia 2012 roku.

Towar wyszczególniony na fakturach VAT został dostarczony Zakładowi (...) spółce z o.o. z siedzibą w C. wraz z zakupioną przez stronę pozwaną kostką brukową w dniach: 27 czerwca 2012 r., 28 czerwca 2012 r., 2 lipca 2012 r., 13 lipca 2012 r., 16 lipca 2012 r., 17 lipca 2012 r., 27 lipca 2012 r., 31 lipca 2012 r. i 1 sierpnia 2012 r.

(dowód: - bezsporne,

- faktury VAT wraz z dowodami dostawy i upoważnieniami, k. 9 – 34)

Pismem z dnia 7 grudnia 2012 roku Zakład (...) spółka z o.o. z siedzibą w C. zwrócił się do (...) S.A. z siedzibą we W. zapytaniem o wskazanie miejsca i terminu zwrotu palet w łącznej ilości 237 sztuk oraz informacją, że palety zostaną zwrócone niezwłocznie przy jednoczesnym dokonaniu korekt faktur VAT.

Wobec zaległości w płatnościach za zakupioną kostkę brukową (...) S.A. z siedzibą we W. odmówiła przyjęcia palet drewnianych już po 90-dniowym terminie na ich zwrot. Postawiono warunek, że najpierw musi nastąpić spłata zaległości.

(dowód: - pismo z dnia 07.12.2012 r., k. 64;

- zeznania świadka P. F., czas: 00:07:49 – 00:09:30)

Pismem z dnia 20 lutego 2013 roku (...) S.A. z siedzibą we W. wezwała Zakład (...) spółkę z o.o. z siedzibą w C. do zapłaty kwot dochodzonych pozwem.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 20.02.2013 roku wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru – k. 35-37)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Strona pozwana w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zakupiła u strony powodowej towary handlowe w postaci drogowych prefabrykatów betonowych. Strona pozwana potwierdziła, że zapoznała się z ogólnymi warunkami sprzedaży obowiązującymi w (...) S.A. z siedzibą we W. oraz że zamówione przez stronę pozwaną towary były dostarczane jej na drewnianych paletach, które zgodnie z ogólnymi warunkami sprzedaży podlegały zwrotowi. W sprzeczności od nakazu zapłaty strona pozwana zarzuciła, że nie dokonywała u strony powodowej zakupu palet, wskazując jednocześnie iż domagała się od strony powodowej przyjęcia zawrotu palet, uznając wystawienie faktur za bezzasadne.

Zarzuty strony pozwanej podniesione w sprzeczności od nakazu zapłaty nie zasługiwały na uwzględnienie, bowiem strona pozwana nie wykazała w toku procesu żadnej okoliczności, która uzasadniałaby powstrzymanie się przez nią z zapłatą należności dochodzonych niniejszym pozwem.

Wskazać należy, że postępowanie cywilne ma kontradyktoryjny charakter, czego wyrazem jest przede wszystkim dyspozycja art. 232 k.p.c., określająca obowiązek stron do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których

wywodzą skutki prawne, co z kolei jest potwierdzeniem reguły art. 6 k.c., wyznaczającej sposób rozłożenia ciężaru dowodu. Podkreślić należy, że zasady art. 6 k.c. i 232 k.p.c. nie określają jedynie zakresu obowiązku zgłaszania dowodów przez strony, ale rozumiane muszą być przede wszystkim i w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał. Zaznaczyć należy, że nie jest rzeczą Sądu poszukiwanie za stroną dowodów przez nią nie wskazanych, mających na celu udowodnienie jej twierdzeń, (co wyraźnie podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17.12.1996 r. OSN 1997, poz. 76). Dopuszczenie dowodów z urzędu jest bowiem prawem, a nie obowiązkiem sądu, z którego to prawa powinien szczególnie ostrożnie korzystać, tak by swym działaniem nie wspierać żadnej ze stron procesu. Faktycznie działanie Sądu z urzędu powinno ograniczać się tylko do sytuacji, gdy strona działa bez fachowego pełnomocnika i dodatkowo jest nieporadna. Z zasady nie dotyczy to więc przedsiębiorcy, którego profesjonalizm powinien obejmować także sferę funkcjonowania w obrocie prawnym.

W niniejszej sprawie na stronie pozwanej spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności, wskazujących na niezasadność powództwa. W toku procesu strona pozwana nie wykazała jednak, by zwróciła stronie powodowej w terminie do tego określonym (90 dni) palet drewnianych.

Podkreślić w tym miejscu należy, iż strona pozwana w złożonym sprzeciwie od nakazu zapłaty ograniczyła się do stwierdzenia, że poprzez swoich pracowników jak również na piśmie domagała się od powódki przyjęcia zwrotu palet, uznając wystawienie faktur za bezzasadne. W ocenie Sądu strona pozwana nie udowodniła jednak, aby chęć zwrotu przedmiotowych palet zgłosiła w wyznaczonym do tego terminie. Zgodnie bowiem z rozdziałem III ust. 18 ogólnych warunków sprzedaży stosowanych przez stronę powodową i zaakceptowanym przez stronę pozwaną przy każdym złożonym zamówieniu palety transportowe, w stanie nieuszkodzonym i niezużytych miały być zwracane w terminie 90 dni od dnia ich wydania odbiorcy. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika natomiast, że zamówione towary na przedmiotowych paletach zostały wydane stronie pozwanej w dniach: 27 czerwca 2012 r., 28 czerwca 2012 r., 2 lipca 2012 r., 13 lipca 2012 r., 16 lipca 2012 r., 17 lipca 2012 r., 27 lipca 2012 r., 31 lipca 2012 r. i 1 sierpnia 2012 r. a zatem winny być one zwrócone najpóźniej do 29 października 2012 r. (w przypadku najpóźniejszego ze złożonych zamówień). Biorąc zatem pod uwagę fakt, że strona pozwana ze stosowną informacją zwróciła się do strony pozwanej dopiero pismem z dnia 7 grudnia 2012 r. i to już po wystawieniu przez stronę powodową faktur VAT tytułem zapłaty za palety, które nie zostały jej wydane, strona powodowa mogła odmówić ich przyjęcia. Upoważniał ją bowiem do tego zapis rozdziału III ust. 18 ogólnych warunków sprzedaży, zgodnie z którym niezwrócone po upływie 90 dni palety mogły nie zostać przez stronę powodową przyjęte.

Wskazać przy tym należy, że strona powodowa, pomimo uchybienia przez stronę pozwaną terminu do zwrotu przedmiotowych palet wykazywała wolę ich odbioru. Jak zeznał bowiem świadek P. F. „L. przyjąłby palety z dobrej woli, ale (...) miała zaległości w zapłatach za kostkę brukową. Był warunek, żeby najpierw spłacili te zaległości”.

W tym stanie rzeczy uznać należy, iż strona powodowa była uprawniona do wystawienia faktur dochodzonych niniejszym pozwem.

Mając powyższe na uwadze zarzut strony pozwanej należało uznać za niezasadny, bowiem strona pozwana nie udowodniła w żaden sposób, iż odmówiono jej zwrotu palet drewnianych w terminie do tego przewidzianym w ogólnych warunkach sprzedaży.

Sąd oddalił wniosek dowodowy strony pozwanej o dopuszczenie zeznań świadka A. M. oraz z zeznań stron jako zmierzających do przedłużenia postępowania, a nie podejmowania faktycznej obrony. Na zamiar ten wskazuje m.in. to, że strona pozwana nie wskazała adresu zamieszkania świadka, o którego sama wnioskuje, a także zwróciła kierowaną przez Sąd na adres strony pozwanej korespondencję do niego. Nadto w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego okoliczności, dla stwierdzenia których osoby te miałyby być słuchane były bezsporne. Nie było bowiem sporne, że istniały „warunki zamówienia kostki brukowej” (w szczególności w zaakceptowanych przez stronę pozwaną OWS), że palety są traktowane „jako opakowanie zwrotne” oraz że strona pozwana domagała się „umożliwienia zwrotu palet”. Zgodnie z art. 258 kpc, strona powołująca się na dowód ze świadków obowiązana jest

dokładnie oznaczyć fakty, które mają być zeznaniami poszczególnych świadków stwierdzone, i wskazać świadków, tak by wezwanie ich do sądu było możliwe. W istocie strona pozwana w swoich wnioskach dowodowych nie wskazała (jak tego wymaga art. 258 kpc) żadnych okoliczności, które miałby stwierdzić świadek lub reprezentant strony pozwanej, a które byłyby sporne i istotne dla rozstrzygnięcia.

W świetle powyższego powództwo należało uznać za zasadne w całości, bowiem zgodnie z przepisem art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Orzeczenie w zakresie zasądzenia odsetek wydano w oparciu o art. 481 par. 1 i 2 k.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Mając na względzie wynik sprawy stronie powodowej należał się zwrot kosztów procesu, na które złożyły się opłata sądowa od pozwu w kwocie 250 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200,00 zł, ustalone zgodnie z § 2 i § 6 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1349) wraz z kosztami udzielonego pełnomocnictwa (17 zł).

Zarządzenie:

- 1) odnotować;
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony pozwanej.